

UCHWAŁA NR XII.74.2015
RADY GMINY SIEMIĄTKOWO

z dnia 17 grudnia 2015 r.

**w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Narkomanii
na terenie Gminy Siemiatkowo na rok 2016**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) oraz art. 10 ust. 1, 2, 3 i 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 ze zm.) Rada Gminy Siemiatkowo uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na terenie Gminy Siemiatkowo na 2016 rok w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 2. Wójt Gminy przedstawi Radzie Gminy roczne sprawozdanie z realizacji Programu Przeciwdziałania Narkomanii na terenie Gminy Siemiatkowo za rok 2016.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2016 roku.

Przewodniczący Rady

Dorota Lorenc

PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA TERENIE GMINY SIEMIĄTKOWO NA ROK 2016

I. WPROWADZENIE

Od początku lat dziewięćdziesiątych obserwujemy w Polsce znaczny wzrost rozmiarów problemu narkotyków. Szybko rośnie rozpowszechnianie eksperymentalnego i okazjonalnego używania substancji nielegalnych wśród młodzieży. Rosną w szybkim tempie wskaźniki narkomanii rozumiane jako regularne używanie narkotyków powodujące poważne problemy. Zwiększyła się podaż narkotyków na nielegalnym rynku i w ślad za tym ich dostępność. Wraz ze wzrostem ilościowym następują zmiany jakościowe.

Polska scena narkotykowa zaczęła upodabniać się do zachodnioeuropejskich. Pojawiły się na szerszą skalę nowe, charakterystyczne dla krajów zachodnich substancje i nowe wzory ich używania.

Profilaktyka uzależnienia od środków psychoaktywnych prowadzona jest w oparciu o akty prawne:

- Ustawa z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 ze zm.)
- Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011 – 2016.

Ustawodawca nakładając na samorządy zadania z zakresu profilaktyki uzależnienia od środków psychoaktywnych, wskazuje na konieczność współpracy wszystkich podmiotów działających na szczeblu lokalnym w budowaniu spójnej strategii przeciwdziałania narkomanii.

REALIZATORAMI GMIĘGO PROGRAMU SA:

- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Poradnie profilaktyki uzależnień prowadzone przez uprawnione podmioty
- Komenda Powiatowa Policji
- Placówki edukacji
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
- Organizacje pozarządowe
- Placówki ochrony zdrowia.

II. DIAGNOZA

DANE OGÓLNE

W 2012 roku w ramach badania zrealizowanego z Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych uwzględniono także pytania dotyczące używania substancji psychoaktywnych. Badanie zostało przeprowadzone w kwietniu 2012 r. przez Centrum Badania Opinii Społecznej na reprezentatywnej, ogólnopolskiej grupie osób powyżej 15 roku życia. Przyjmuje się, że liczba użytkowników narkotyków w Polsce mieści się w przedziale 72 000 – 128 000 osób.

Wyniki badania wskazały, że jakkolwiek nielegalną substancję psychoaktywną, używało 13,7% badanych. Najbardziej popularną substancją wśród badanych są przetwory konopi indyjskich (12,2%), amfetamina (10,9%), i extasy (ponad 5%). Mężczyźni częściej niż kobiety sięgają po substancje psychoaktywne.¹

Najbardziej niepokojące są wyniki badań przeprowadzonych wśród młodzieży.

Środkami najczęściej wskazanymi przez młodzież jako te, które zażyła chociaż raz w życiu są: marihuana i haszysz (15,7% gimnazjalistów kl. III i 27,9% uczniów kl. II szkół ponadgimnazjalnych),

¹ Serwis informacyjny NARKOMANIA nr 1

leki uspokajające i nasenne bez przepisu lekarza oraz konopie indyjskie (15,8% w pierwszej grupie i 19% w drugiej grupie). Gimnazjaliści wskazywali również na substancje wziewne – 8,2% respondentów. W grupie ponadgimnazjalnej respondenci wskazywali na amfetaminę – 7,8%. Chłopcy najczęściej wskazywali na marihuanę i haszysz, a dziewczęta na leki uspokajające i nasenne kupowane bez przepisu lekarza.

Ostatnie lata przyniosły znaczny wzrost popularności wszelkich preparatów, tzw. dopalaczy. Młodzież uważa, że poprawiają one zdolności przyswajania sobie wiedzy, powodują wzrost koncentracji.

W grupie wiekowej 15-16 lat (wg badań) aż 10,5% badanych używało „dopalaczy”, a w grupie wiekowej 17-18 lat – 15,8%. Większość badanych kupiło je w sklepach stacjonarnych lub przez Internet, a także (choć niewielki procent) w szkołach.

Z roku na rok wzrasta produkcja nowych substancji psychoaktywnych np. w roku 2014 powstało 101 nowych zareportowanych substancji. Wzrasta zatem zagrożenie dla zdrowia i życia.

Nagminnie stosują je dziś ci, dla których istotna jest szybkość uczenia się, a więc przede wszystkim studenci, ale także maturzyści, uczniowie szkół średnich a nawet i gimnazjów.

Na terenie gminy Siemiatkowo zjawisko zażywania narkotyków wśród młodzieży występuje incydentalnie. Z ankiety przeprowadzonej w styczniu 2013 r. w Zespole Szkół w Siemiatkowie wynika, że tylko 2 osoby, spośród 183 badanych, odpowiedziały twierdząco na pytanie „Czy zażywałeś środki odurzające?”. Niemniej jednak należy prowadzić szeroko zakrojoną profilaktykę w tym zakresie.

III. CELE I ZADANIA PROGRAMU

Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2011-2016 określa kierunki działań, jakie gmina zobowiązana jest prowadzić przy realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Zgodnie z powyższym, celem głównym Gminnego Programu jest:

OGRANICZENIE UŻYWANIA NARKOTYKÓW I ZWIĄZANYCH Z TYM PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH

Na poziomie gminnym wyżej wskazany cel realizowany jest w następujących obszarach działania:

1. Profilaktyka
2. Leczenie, rehabilitacja oraz ograniczanie szkód zdrowotnych
3. Badania i monitoring

Ad. 1. PROFILAKTYKA

Cel: Zatrzymanie wzrostu rozpowszechniania i używania środków psychoaktywnych, podniesienie poziomu świadomości społecznej w zakresie problemów narkomanii w gminie.

Cele szczegółowe i zadania:

- 1.1. Zwiększenie skuteczności oraz podniesienie jakości realizowanych działań profilaktycznych wśród dzieci i młodzieży.

ZADANIA:

- wspieranie szkół w realizacji programów profilaktycznych np. warsztatów psychologicznych, szkoły komunikacji, programów radzenia sobie ze stresem i agresją, warsztatów kształtujących postawy asertywne, zajęć wychowawczych związanych ze źródłami i skutkami nałogów, spektakli profilaktycznych
- dbałość o aktywne uczestnictwo rodziców, uczniów i nauczycieli w realizacji programów profilaktycznych
- finansowanie dodatkowych zajęć pozalekcyjnych np. kółek przedmiotowych, teatralnych i zajęć sportowo – rekreacyjnych (SKS)

- wspieranie aktywnych form spędzania czasu podczas wakacji zimowych i letnich
- edukacja w zakresie odpowiedzialności karnej za wytwarzanie, posiadanie i nakłanianie do spożycia środków odurzających i substancji psychoaktywnych
- organizowanie spotkań specjalistów terapii uzależnień, policji i nauczycieli w celu wypracowania skutecznych form działań profilaktycznych
- dbałość o bezpieczeństwo na terenie placówek edukacyjnych: wsparcie rozwoju monitoringu wewnętrznego i zewnętrznego
- organizowanie działań prewencyjnych ukierunkowanych na ograniczenie dostępności środków odurzających na rynku oraz pociąganie do odpowiedzialności karnej osób dopuszczających się przestępstw wynikających z Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

1.2. Przeciwdziałanie próbom pierwszych eksperymentów ze środkami psychotropowymi ze szczególnym zwróceniem uwagi na dostępność tzw. dopalaczy, równocześnie próba zatrzymania tendencji obniżania wieku inicjacji narkotykowej.

ZADANIA:

- warsztaty profilaktyczne dla dzieci i młodzieży
- spotkania edukacyjne dla rodziców dzieci szkolnych, szkolenia osób zajmujących się pracą z dziećmi
- przedstawianie różnorodnych ofert spędzania wolnego czasu oraz umożliwianie dostępu do nich
- wspieranie pozalekcyjnych programów profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniami
- zainteresowanie dzieci i młodzieży szkolnej tematyką uzależnienia od narkotyków poprzez uczestnictwo w spektaklach oferowanych przez objazdowe teatry, bądź kompetentne osoby
- organizowanie konkursów w szkołach na temat zagrożeń wynikających z uzależnienia od narkotyków i innych środków psychoaktywnych.

1.3. Zwiększenie poziomu wiedzy na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych (dopalaczy) i możliwości zapobiegania zjawisku.

ZADANIA:

- popularyzowanie wiedzy o skutkach używania narkotyków i dopalaczy w formie informatorów, broszur, plakatów, ulotek udostępnianych przez instytucję (szkoły, podstawowa opieka zdrowotna, ośrodki pomocy społecznej), a także organizacje pozarządowe
- wykorzystanie środków masowego przekazu (lokalna prasa, Internet) do informowania o adresach instytucji i organizacji, w których osoby uzależnione i ich rodziny mogą uzyskać pomoc psychologiczną, terapeutyczną i prawną
- prowadzenie kampanii edukacyjno – informacyjnych
- informowanie o szkodliwości środków i substancji, których używanie może prowadzić do narkomanii, a także o jej skutkach (ulotki, materiały promocyjne).

Ad. 2. LECZENIE, REHABILITACJA ORAZ OGRANICZANIE SZKÓD ZDROWOTNYCH

Cele szczegółowe i zadania:

2.1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej, rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od narkotyków i ich członków rodzin.

ZADANIA:

- realizacja programów terapeutycznych i rehabilitacyjnych: terapia grupowa, indywidualna, zajęcia rozwojowe i socjoterapeutyczne, konsultacje dla

rodziców wraz ze wskazaniem sposobu szukania pomocy – numer całodobowej bezpłatnej linii Głównego Inspektora Sanitarnego 800 060 800

- pomoc psychologiczna, prawna, poradnictwo dla rodzin z problemami uzależnienia od środków psychoaktywnych
- wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, zajmujących się rozwiązywaniem problemów narkomanii.

2.2. Współpraca między instytucjami, organizacjami i osobami fizycznymi służąca rozwiązywaniu problemów narkomanii

Ad. 3. BADANIA I MONITORING

Cel: Stworzenie systemu informacji i monitorowania na temat skali zjawiska narkomanii w naszej gminie niezbędnego do prowadzenia skutecznej polityki wobec narkomanii.

Cele szczegółowe i zadania:

- 3.1. Stworzenie systemu informacji na temat skali zjawiska narkomanii w gminie.
 - *wymiana informacji pomiędzy instytucjami, organizacjami odpowiedzialnymi za politykę antynarkotykową na poziomie lokalnym.*
- 3.2. Diagnoza i ocena stanu zagrożenia problemami narkotyków (dopalaczy) i narkomanii na terenie gminy.
 - prowadzenie badań ankietowych wśród dzieci i młodzieży szkolnej
 - zbieranie i analiza danych statystycznych uzyskanych od instytucji zajmujących się działalnością interwencyjną, profilaktyczną, terapeutyczną i leczniczą.

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Sposób finansowania:

1. Głównym źródłem finansowania programu są środki finansowe budżetu Gminy Siemiatkowo pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
2. Nadzór nad realizacją programu sprawuje Wójt Gminy Siemiatkowo.

V. PLAN FINANSOWY GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII W 2016 r.

**Dochody z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż
napojów alkoholowych oraz wydatki na realizację zadań
określonych w gminnym programie profilaktyki
i rozwiązywania problemów alkoholowych a także wydatki na realizację
zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii**

Lp.	Dział	Rozdział	§	Nazwa	Kwota
I.	DOCHODY				
1.	756	75618	0480	Wpływy z opłat za zezwolenia na sprzedaż alkoholu	36 225,00
o g ó ł e m					36 225,00
II.	WYDATKI				
1	851			OCHRONA ZDROWIA	36 225,00
1.1	851	85153		<i>Zwalczanie narkomanii</i>	2 600,00
	851	85153	4210	Zakup materiałów i wyposażenia	2 000,00
	851	85153	4330	Zakup usług przez j.s.t. od innych j.s.t.	600,00

Przewodniczący Rady

Dorota Lorenc